

- Csak kétfélét lehet követni.
 - „Legyetek az én követőim” – máshol hozzáteszi: „mint én is Krisztusnak”; itt ez egyrészt az előző versekből derül ki (14. v.: „Isten Krisztusban való elhívásának jutalmára”), másrészt (a filippi gyülekezet számára) abból, ahogy ismerik Pál apostolt.
 - Példa volt előttük (másokkal együtt, akikre itt utal). Példák vagyunk; akkor vagyunk jó példák, ha Krisztust követjük.
 - Pál alázata, szeretete (ez is Krisztus követéséből származik) – ezzel a magatartással kéri a gyülekezetet arra, hogy őt kövesse, nem felsőbbrendű módon.
 - Valójában arra kéri őket, hogy Krisztus követői legyenek: hogy amit Pál átélt, azt éljék át ők is: jussanak el oda (vagy ha eljutottak, ragaszkodjanak hozzá), hogy csak Krisztusban van igazságuk, ne dicsekedjenek azzal, ami saját igazság / teljesítmény.
 - Az halad ebben az irányban (az „jár így”), aki megadta magát Krisztusnak: aki leborult a kereszt alatt, „meghalt a bűnnek, de él Istennek Krisztusban”, „nem ő él, hanem Krisztus él benne”.
 - Aki nem adta meg magát Krisztusnak, az „Krisztus keresztségének ellensége”. Nincs olyan, hogy „elismerem, tisztetem... Jézus Krisztust”, de a magam tervei szerint akarom berendezni az életemet.
 - Nem feltétlenül súlyos, durva, látványos bűnök elkövetőiről van szó. „Földiekkel törődik”: saját érdekeivel, kényelmével; jó cselekedeteket hajt végre az emberek elismeréséért. Nem Krisztussal törődik: azzal, hogy Ő mit akar, hogyan akarja vezetni, használni.
 - Aki megadta magát Krisztusnak, az „igyekszik a jutalomra” – mert „megragadta őt Krisztus” (12. v.). Nem célja, hanem oka van az igyekezetének.
 - És azért, mert a jutalom készen van: „a mi országunk (polgárjogunk) mennyekben van”. Krisztus megtartott (megváltott), megtart a hitben, és meg fog tartani az ítéletkor.
 - Nyomorúságos test – dicsőséges test (szóma).
 - Aki nem „földiekkel törődik”, azt is csábítja a bűn a saját testén keresztül. (1Kor 3: „mert még testiek vagytok”: szarkikosz – ez más).
 - Parázna kívánságok, lustaság, kényelemszeretet, „ez vérforraló, érvényesítenem kell az igazamat” – szó szerint az egész testemben érzem. „Bűnt, vágyat mosson el szent, tiszta véred!”
 - A hívő ember (aki befogadta Krisztust), „nem vérből... hanem Istentől született”. Bennünk él Krisztus, hogy ne a saját „vérünk hajtson”, hanem Isten Lelke vezéreljen. Gondoljunk arra, hogy Ő milyen körülmények között, és milyen szelíden adta oda a vérért!